

[Krag.]

betydende Led i de mindre Bedrifter, og det vilde være meget ønskeligt, om man med Hensyn til Benzinafgiften for de stationære Motorers Vedkommende kunde finde en mere tilfredsstillende Ordning end den, vi for Tiden har herhjemme. Thi vel er det Sogneraadene overladt at træffe Dispositioner med Hensyn til Nedsættelsen af denne Afgift til det nævnte Motorbrug; men da de eventuelle Nedsættelser gaar fra Kommunernes Andel i Motorafgifterne, er det ganske forstaaeligt, at Kommunalbestyrelserne er tilbøjelige til at sætte Kikkerten for det blinde Øje og vende det døve Øre til.

Jeg henstiller til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, at han i Samraad med den højtærede Indenrigsminister snarligt tager dette Spørgsmaal op til Overvejelse og til Afgørelse med det Formaal virkelig at naa til at tilvejebringe den ønskede Nedsættelse af Benzinskatten for saadanne Købere, som anvender Benzinen til Drift af stationære Motorer.

Der blev under de sidste Forhandlinger baade i Underudvalget og i Udvalget gjort Forsøg paa at naa til en Nedsættelse af den foreslaaede Benzinskat. Forsøgene er mislykkedes, fordi der, saa saare man rørte ved et Punkt i denne Overenskomst, straks blev Uligevægt i det hele System, og øjeblikkelig rejstes en Række Problemer, som allerede var skrinlagt, og man indsaa slutelig Umuligheden af at naa frem til den ønskede Ændring.

Det samme gælder for Øllets Vedkommende. Naar der nu her er foreslaaet en Afgift pr. hl paa 4 Kr. 50 Ø., er der jo mange, der vil finde, at denne Afgift er for høj og under Hensyn til Ølpriserne her i Landet for stor, medens der er andre, som er indstillet paa, at ingen Prisforhøjelse paa denne Vare naar, hvad de i Virkeligheden kunde ønske. Vi var da ogsaa begyndt i Udvalget med en Afgiftsforhøjelse paa 5 Kr. 50 Ø. pr. hl, og naar vi er blevet staaende ved de 4 Kr. 50 Ø., er det under Hensyn til, at Prisstigningen pr. Flaske Bajerskøl à $\frac{3}{8}$ l ikke gerne skulde overstige 2 Ø., og bliver der ikke Plads for større Forhøjelse, kan der ikke blive Plads for en Afgift pr. hl, som er større end 4 Kr. 50 Ø. Man har altsaa ikke turdet gaa videre, og man har heller ikke turdet gøre det af Frygt for, at det tilsigtede finansielle Resultat saa ikke skulde naas.

Hvad den direkte Beskatning angaar, som knytter sig til denne Overenskomst, er den efter det Krav, som fra Oppositionens Side er rejst, indskrænket til et

Kvartals ekstra Skat paa Indkomsten for 1932—33, saaledes at Forhøjelsen foretages ved Forøgelse af Skatten i første Halvaar paa 50 pCt., og at saadanne Skatteydere fritages, for hvilken Forhøjelsen er 2 Kr. eller derunder. Vi har altsaa sænket Gulvet, om jeg saa maa kalde det, noget dybere, end Tilfældet var ved Oktober-Forliget; vi har ikke kunnet føre det helt ned paa den faste Grund, hvad vi i og for sig vilde have fundet rimeligt, og hvad i og for sig ogsaa vilde have været en Simplifikation af det hele System. Men til Gengæld har vi opnaaet, hvad vi erkender at burde takke den højtærede Finansminister for, at der kan ske en Reduktion for de stærkt mindske Indkomster i 1932 sammenlignet med 1931, naar der andrages derom. Thi Forholdet er jo det, at gennem den Række af Statsforanstaltninger, som har knyttet sig til Valutapolitikken, har Staten berøvet talrige Borgere i det danske Samfund deres Erhvervs muligheder for Tiden.

Den høje Regering har, samtidig med at man tilvejebragte Dækning for denne Kriseoverenskomst, krævet Dækning tilvejebragt for det Underskud, som man forventer indeværende Aars Finanslov vil komme til at udvise. Vi har fra Oppositionens Side afvist dette Krav, og gjort det med Rette. Hver Ting til sin Tid, siger et gammelt Ord, og det er ogsaa rigtigt i denne Forbindelse. Mindretallet, bestaaende af de to Oppositionspartiets Repræsentanter paa en enkelt Undtagelse nær, har udtrykkelig i en Udtalelse, som vi har fremsat i Betænkningen, redegjort for vor Opfattelse af dette Spørgsmaal.

Vi maa se saaledes paa indeværende Finansaar og de Krav, der med Rette kan stilles til Dækning af et eventuelt Underskud, at Nødvendigheden af at søge dette nedbragt bør anerkendes fra den høje Regerings Side, og denne Anerkendelse bør finde sit Udtryk i en gennemført Besparelsepolitik paa alle Omraader, hvor en saadan med snarlig Virkning låder sig gennemføre, og dernæst i, at Valutaloven med Hensyn til Afleveringspligten og Importrestriktionerne gennemføres efter sin Forudsætning, saaledes at en snarlig Afvikling af Importreguleringsforanstaltningerne kan finde Sted i Forbindelse med Indførelse af de Foranstaltninger af toldpolitisk og handelspolitisk Art, der skal tilvejebringes som Erstatning.

Heller ikke nytter det saa farlig meget at fortsætte med den Valutapolitik, som hidtil er ført, og samtidig vedtage visse forhøjede Toldsatser, naar man gennem en Lovgivning som den, vi har i Valutaloven,